

บทบรรณาธิการ

ในโลกปัจจุบันความคิดเชิงศีลธรรมได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างสำนักชาตินิยมทางศาสนาและชาติพันธ์ที่ส่งผลต่อการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากการเลือกตั้งประธานาธิบดีอินโดนีเซียในปี ค.ศ. ๒๐๑๙ ที่ผ่านมา บทความและบทบรรณานิต์ในวารสารเอเชียปริทัศน์ฉบับนี้จึงเชิญชวนให้ผู้อ่านย้อนกลับมาสำรวจโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและท่าทีที่เหมาะสมของประเทศไทยกันอีกครั้ง ในตลอดช่วงหลายปีที่ผ่านมา ประชาธิปไตยในอินโดนีเซียนั้นมีพัฒนาการเกินหน้าประเทศไทยในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการปฏิรูปกองทัพและการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาสังคม แต่ในขณะเดียวกันความเบ่งบานของประชาธิปไตยในอินโดนีเซียก็ทำให้กระแสประชานิยมอิสลามเข้มแข็งขึ้นจนกลายเป็นความท้าทายที่สำคัญของวิถีประชาธิปไตยและสังคมพหุนิยมอันแสนเปราะบางของอินโดนีเซียและภูมิภาคอาเซียน

นอกจากการเมืองและสังคมที่เปราะบางแล้ว เราก็ไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่าความท้าทายด้านเศรษฐกิจก็ยังเป็นปัญหาสำคัญที่อาเซียนและประเทศไทยต้องให้ความสำคัญ ตั้งแต่การผลิตรถฐานรากไปจนถึงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ วิสาหกิจชุมชนที่แข็งแรงและมีความหมายนั้นนอกจากจะช่วยพยุงเศรษฐกิจระดับชุมชนไว้แล้วก็ยังสามารถเป็นเครื่องมือที่ช่วยประสานสังคมพหุนิยมเอาไว้ได้ ในระดับอุตสาหกรรม ประเทศไทยจะต้องปรับตัวอย่างไรเพื่อดึงดูดการลงทุนและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศภายใต้สถานการณ์ของสงครามการค้าและการย้ายฐานการผลิตของอุตสาหกรรมข้ามชาติ

จิริยุทธ์ สิ้นรุพันธ์

บรรณาธิการประจำฉบับ